

70% amerykańskich miast jest poważnie zadłużonych

24 lutego 2024

Badanie przeprowadzone przez Truth in Accounting (TIA) wykazało, że 70% największych miast Ameryki odnotowało deficyt w roku budżetowym 2022. Spośród 75 zbadanych miast 53 po prostu nie miało środków na opłacenie rachunków. Badanie wykazało, że całkowite zadłużenie 75 miast sięgnęło 288 miliardów dolarów i pomimo wspólnych aktywów o wartości 307,4 miliarda dolarów, miasta posiadały 595,3 miliarda dolarów w niefunduszowych planach emerytalnych.

Prawo amerykańskie wymaga od miast utrzymywania zrównoważonego budżetu, jednak nikt nie pociąga przedstawicieli do odpowiedzialności. Należy pamiętać, że te dane zostały zebrane, zanim kryzys migracyjny zniszczył budżety miast. Miasta zawyżają swoje dochody i uwzględniają pożyczone środki w swoich obliczeniach całkowitych dochodów. Miasta te odkładają rachunki do początku następnego roku podatkowego, aby zmienić obliczenia.

Emerytury i opieka zdrowotna były głównymi problemami nękającymi amerykańskie miasta na długo przed tym, zanim Waszyngton nałożył na podatników obowiązek finansowania ponad 7 milionów nowych nielegalnych mieszkańców. Jak zauważono w raporcie: „Najczęstszym trikiem księgowym stosowanym przez miasta w celu zaniżenia kosztów rządowych nie jest uwzględnianie rzeczywistych kosztów wynagrodzeń. Miasta zapewniają pracownikom pensje i świadczenia pracownicze, takie jak opieka zdrowotna, ubezpieczenie na życie i emerytury. Chociaż emerytury i inne koszty po okresie zatrudnienia, takie jak opieka zdrowotna, nie zostaną wypłacone do czasu przejścia pracownika na emeryturę, to nadal stanowią bieżące koszty wynagrodzeń uzyskane i poniesione przez cały okres

zatrudnienia”.

Przez wiele lat ostrzegano mnie, że rządowe plany emerytalne działają jak schemat Ponziego i ostatecznie implodują. Pracownicy rządowi mają program o zdefiniowanym świadczeniu (DB), podczas gdy my otrzymujemy plany określonych składek (DC). Większość pracowników władz stanowych i samorządowych, a właściwie 87% osób pracujących w pełnym wymiarze czasu pracy, uczestniczy w programie emerytalnym o zdefiniowanym świadczeniu (DB). Nie wnoszą nic do gospodarki, ale oprócz tego, co zarobili, mają gwarancję emerytury, oraz bezpłatnej opieki zdrowotnej przez całe życie. Zgodnie z tymi obietnicami od pracowników nigdy nie wymagano oszczędzania na przyszłość i będą domagać się opodatkowania społeczeństwa na każdym kroku, realizując schemat Ponziego.

W żadnym przypadku nie możesz pozwolić, aby Twój fundusz emerytalny był zarządzany przez jakikolwiek podmiot powiązany z rządem. Nie są już w stanie płacić pracownikom rządowym, więc starają się wciągnąć pieniądze od wszystkich innych, aby ukryć swoje straty. Przed 2032 r. będzie więcej osób przechodzących na emeryturę niż faktycznie zatrudnionych. Rząd musi w dalszym ciągu podnosić nasze podatki, ponieważ nie są w stanie przeprowadzić reform.

Powodem, dla którego zwracam uwagę na kryzys migracyjny, jest to, że obecnie co miesiąc wydajemy miliardy dolarów na wsparcie nowego napływu ludzi, którzy również nigdy nie wnieśli wkładu do systemu. Zapewnia się im „darmowe” schronienie, żywność, karty debetowe i nie tylko. Następnie postanowili uniemożliwić tym właśnie osobom, by uzyskały pozwolenie na pracę, aby zapewnić, że nieliczni wybrani z dobrymi intencjami nie będą mogli uniezależnić się od rządu.

Wystarczy spojrzeć na historię Rzymu, aby zrozumieć, jak potoczy się ta sytuacja. Kryzys emerytalny nie zakończy się dobrze. Kiedy rząd nie mógł już sobie pozwolić na opłacenie armii, zaczął plądrować rzymskie miasta, które sprzeciwiały

się ich generałom. Zwrócili się do wewnątrz i dokonali kanibalizacji własnych miast, osłabiając całe imperium, pozwalając w ten sposób barbarzyńcom przedostać się do kraju. Popełniliśmy te same błędy, co Rzym. Tak zawsze kończą się imperia, a my nie jesteśmy inni.

Źródło zagraniczne: ArmstrongEconomics.com

Źródło polskie: PrisonPlanet.pl